

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 18.12.1964, sp. zn. 6 Tz 54/64, ECLI:CZ:NS:1964:6.TZ.54.1964.1

Číslo: 18/1965

Právní věta: Je-li pachatel odsuzován za více trestných činů, z nichž u jednoho je možno podle zvláštní části trestního zákona uložit jedině trest odnětí svobody, je vyloučeno uložit jako samostatný trest jiný z trestů uvedených v ustanovení § 27 tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 18.12.1964

Spisová značka: 6 Tz 54/64

Číslo rozhodnutí: 18

Číslo sešitu: 1-3

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Ukládání trestu

Předpisy: 140/1961 Sb. § 27
§ 35

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 18/1965 sb. rozh.

Je-li pachatel odsuzován za více trestných činů, z nichž u jednoho je možno podle zvláštní části trestního zákona uložit jedině trest odnětí svobody, je vyloučeno uložit jako samostatný trest jiný z trestů uvedených v ustanovení § 27 tr. zák.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu z 18. 12. 1964 - [6 Tz 54/64](#)).

Rozsudkem okresního soudu pro Brno-město ze dne 21. 7. 1964 sp. zn. 6 T 327/64 byl obviněný M. S. uznán vinným trestnými činy útoku na veřejného činitele podle § 156 odst. 2 tr. zák. a podle § 155 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. b) tr. zák. a odsouzen k úhrnnému trestu nápravného opatření.

Ke stížnosti pro porušení zákona Nejvyšší soud tento rozsudek ve výroku o trestu zrušil a okresnímu soudu Brno-město přikázal, aby v rozsahu zrušení věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu pro Brno-město ze dne 21. 7. 1964 sp. zn. 6 T 327/64 byl obviněný M. S. uznán vinným trestnými činy útoku na veřejného činitele podle § 156 odst. 2 tr. zák. a podle § 155

odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. b) tr. zák. a odsouzen k úhrnnému trestu nápravného opatření na dobu jednoho roku s vyslovením srážky 25 % z odměny za práci ve prospěch státu.

Rozhodnutí je vybudováno na zjištění, že obviněný dne 13. března 1964 použil vůči příslušníku Veřejné bezpečnosti V. S., který ho napomínal pro nepřístojné chování, urážlivých výroků a později ho udeřil pěstí do obličeje a spolu se svými společníky ho i jinak tělesně napadl, takže V. S. utrpěl zlomení kosti nosu a lehký otřes mozku, byl ošetřován v nemocnici a byl po dobu tří týdnů práce neschopen.

Nejvyšší soud přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. správnost výroků napadeného rozsudku, jakož i řízení, které tomuto rozhodnutí předcházelo. Na podkladě tohoto přezkoumání dospěl k závěru, že ve výroku o trestu byl porušen zákon.

Okresní soud v otázce viny rozhodl správně. Po skutkové stránce byla věc provedeným dokazováním objasněna a obžalovaný byl spolehlivě usvědčen, že příslušníka Veřejné bezpečnosti v souvislosti s jeho služebním zákrokem urazil slovními výrazy a kromě toho vůči němu použil tělesného násilí, jímž mu bylo ublíženo na zdraví. Poněvadž i právní posouzení zjištěného skutečného stavu odpovídá zákonu, je výrok o vině správný.

Při rozhodování o trestu však okresní soud pochybil, když pachateli jako úhrnný trest uložil trest nápravného opatření. Při odsuzování pachatele za více trestných činů, z nichž u jednoho možno podle ustanovení zvláštní části trestního zákona uložit jedině trest odnětí svobody, je vyloučeno vyslovit jako samostatný trest jiný z trestů uvedených v ustanovení § 27 tr. zák. Za trestný čin podle § 155 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. b) tr. zák. je přípustno uložit jedině trest odnětí svobody. Pokud tedy okresní soud uložil obžalovanému jako trest úhrnný trest nápravného opatření, porušil zákon v ustanovení § 35 odst. 1 tr. zák. § poslední věta).